

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystrické a soudců Jana Jiráska a Petra Pospíšila v právní věci

žalobkyně: L. J.
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Vladimírem Smělým
sídlem Cejl 494/25, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Městský úřad Tišnov
sídlem náměstí Míru 111, 666 19 Tišnov

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2022, č. j. MUTI 13623/2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný vydal dne 23. 8. 2021 exekuční příkaz č. j. MUTI 34623/2021, kterým nařídil daňovou exekuci příkázáním pohledávky z účtu žalobkyně. Exekuční příkaz byl vydán za účelem vymožení

- nedoplatku vzniklého na základě platebních výměrů, jimiž správce daně vyměřil žalobkyni nedoplatky na místním poplatku za komunální odpad v celkové výši 3 500 Kč:
 - za rok 2014 platebním výměrem č. j. MUTI 7093/2017 ze dne 20. 3. 2017,
 - za rok 2015 platebním výměrem č. j. MUTI 23967/2017 ze dne 27. 9. 2017,
 - za rok 2016 platebním výměrem č. j. MUTI 20945/2018 ze dne 4. 7. 2018,
 - za rok 2017 platebním výměrem č. j. MUTI 20946/2018 ze dne 4. 7. 2018;
 - exekučních nákladů ve výši 500 Kč.
2. Žalobkyně podala proti předmětnému exekučnímu příkazu námitky podle § 159 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Součástí podaných námitek byl návrh na nařízení přezkumného řízení podle § 121 daňového řádu a návrh na vyslovení nicotnosti z důvodu, že platební výměry trpí vadami, které je činí zjevně právně neuskutečnitelnými, podle § 105 daňového řádu. V návaznosti na to postoupil žalovaný podnět žalobkyně k prohlášení nicotnosti, společně se spisovým materiálem, nadřízenému správci daně – Krajskému úřadu Jihomoravského kraje. Ten vyrozuměním ze dne 21. 3. 2022, č. j. MUTI JMK 38910/2022, neshledal důvod pro prohlášení nicotnosti, protože platební výměry netrpí vadami podle § 105 odst. 2 daňového řádu.
 3. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 4. 7. 2022 následně žalovaný námitku zamítl.

II. Obsah žaloby

4. Žalobkyně ve včas podané žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí považuje za nezákonné, protože se žalovaný nevypořádal s odvolací argumentací. Napadené rozhodnutí je opřeno o konstatování právních norem a jejich aplikaci, avšak absentuje zhodnocení klíčové námitky, tedy že platební výměry byly vydány po době platnosti místních vyhlášek. Má za to, že platební výměry vznikly v rozporu s hmotným právem. V rozhodnutí chybí vyhodnocení skutečnosti, do kdy platily místní vyhlášky, a srovnání těchto vyhlášek s daty vydání předmětných platebních výměrů.
5. Žalovaný je přitom povinen se v daňovém řízení námitkami daňového subjektu zabývat a v případě zjištění nedostatku je povinen tento nedostatek napravit. Tím, že se nevypořádal s námitkou žalobkyně, zatížil své rozhodnutí vadou. Správce daně je v souladu s § 102 odst. 3 daňového řádu povinen uvést důvody, jak se vypořádal s návrhy a námitkami, a taktéž je povinen hodnotit podle § 8 odst. 1 daňového řádu všechny důkazy jednotlivě a v jejich vzájemné souvislosti.
6. Na základě výše uvedeného proto žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na napadené rozhodnutí.
8. Předmětné platební výměry byly podrobně posouzeny ze strany Krajského úřadu Jihomoravského kraje, a to z hlediska případné nicotnosti či nutnosti jejich přezkumu. Krajský úřad přitom dospěl k závěru, že platební výměry nebyly vydány v rozporu s právními předpisy a netrpí takovými závažnými vadami, pro něž je nelze považovat za rozhodnutí. Taktéž neshledal důvod ani pro nařízení přezkumného řízení.

9. Žalovaný tak má za to, že jak platební výměry, tak následně vydaný exekuční příkaz jsou v souladu s právními předpisy. Odůvodnění rozhodnutí o námitkách je z velké části opřeno o zjištění a závěry učiněné Krajským úřadem, avšak v tomto neshledává vadu napadeného rozhodnutí. Při posouzení námítky postupoval správně a v souladu se zákonem, a to včetně rozsahu a obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí.
10. Závěrem navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci

11. Žaloba není důvodná.
12. Napadeným rozhodnutím v nyní projednávané věci je rozhodnutí žalovaného o zamítnutí námitek, které je rozhodnutím ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. přezkoumatelným ve správním soudnictví. Exekuční příkaz a platební výměry, jakožto úkony předcházející napadenému rozhodnutí o zamítnutí námitek, přezkoumal soud v rozsahu nezbytném pro posouzení nynější věci.
13. Podle § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích (ve znění do 31. 12. 2019) zavede obec poplatky obecně závaznou vyhláškou, ve které upraví podrobnosti jejich vybírání, zejména stanoví konkrétní sazbu poplatku, vznik a zánik poplatkové povinnosti, lhůty pro plnění ohlašovací povinnosti, splatnost, úlevy a případné osvobození od poplatků.
14. Poplatníkem místního poplatku za komunální odpad byla v předmětných poplatkových obdobích, (2014 – 2017) podle § 10b písm. a) zákona o místních poplatcích mimo jiné fyzická osoba, která má v obci trvalý pobyt.
15. Podle § 10b odst. 5 zákona o místních poplatcích (ve znění účinném do 31. 12. 2019) tvořily sazbu poplatku:
 - a) částka až 250 Kč za osobu uvedenou v odstavci 1 a kalendářní rok a
 - b) částka stanovená na základě skutečných nákladů obce předchozího kalendářního roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu až 750 Kč za osobu uvedenou v odstavci 1 a kalendářní rok; obec v obecně závazné vyhlášce stanoví rozúčtování nákladů na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu na osobu.
16. Podle § 11 odst. 1 zákona o místních poplatcích (ve znění účinném do 31. 12. 2019) nebudou-li poplatky zaplacený poplatníkem včas nebo ve správné výši, vyměří mu obecní úřad poplatek platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem.
17. Ve vztahu ke kalendářnímu roku 2014 vydalo zastupitelstvo města Tišnova (na zasedání konaném dne 18. 11. 2013) obecně závaznou vyhlášku č. 2/2013, účinnou od 1. 1. 2014, kterou stanovilo povinnost poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění a využívání a odstraňování komunálních odpadů na území města Tišnova. Sazba poplatku činila částku 500 Kč.
18. Ve vztahu ke kalendářnímu roku 2015 vydalo zastupitelstvo města Tišnova (na zasedání konaném dne 15. 12. 2014) obecně závaznou vyhlášku č. 6/2014, účinnou od 1. 1. 2015, kterou stanovilo povinnost poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění a využívání a odstraňování komunálních odpadů na území města Tišnova. Sazba poplatku činila částku 500 Kč.
19. Ve vztahu ke kalendářnímu roku 2016 vydalo zastupitelstvo města Tišnova (na zasedání konaném dne 7. 12. 2015) obecně závaznou vyhlášku č. 3/2015, účinnou od 1. 1. 2016, kterou

stanovilo povinnost poplatku za provoz systému shromažďování sběru, přepravy, třídění a využívání a odstraňování komunálních odpadů na území města Tišnova. Sazba poplatku činila částku 500 Kč.

20. Ve vztahu ke kalendářnímu roku 2017 vydalo zastupitelstvo města Tišnova (na zasedání konaném dne 12. 12. 2016) obecně závaznou vyhlášku č. 2/2016, účinnou od 1. 1. 2017, kterou stanovilo povinnost poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění a využívání a odstraňování komunálních odpadů na území města Tišnova. Sazba poplatku činila částku 500 Kč.
21. Všechny výše uvedené obecně závazné vyhlášky přitom byly řádně vyvěšeny po dobu 15 dnů na úřední desce Městského úřadu Tišnov. Jednotlivé obecně závazné vyhlášky byly zrušeny vždy ke dni nabytí účinnosti nově vydané obecně závazné vyhlášky pro aktuální kalendářní rok.
22. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně měla trvalý pobyt na území města Tišnova nepřetržitě od 21. 12. 2010, tedy i v předmětných poplatkových obdobích, za které byly vydány platební výměry z důvodu existujícího nedoplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění a využívání a odstraňování komunálních odpadů. Splatnost poplatku byla obecně závaznými vyhláškami stanovena do 30. 4. jednotlivého kalendářního roku. Žalobkyně však poplatek za svoz odpadů za roky 2014, 2015, 2016 a 2017 neuhradila. Vzhledem ke skutečnosti, že ve lhůtě splatnosti nesplnila svoji povinnost stanovenou na základě výše uvedených obecně závazných vyhlášek, přistoupil žalovaný k vydání platebních výměrů (konkretizovaných v bodě 1 tohoto rozhodnutí). Soud nemá o existenci zákonného podkladu pro vybrání předmětného poplatku za svoz odpadů pochyb. Byla naplněna jak podmínka trvalého pobytu, tak existence obecně závazné vyhlášky účinné v daných poplatkových obdobích, jíž jako podmínku zakotvuje zákon o místních poplatcích.
23. Podle § 11 odst. 3 zákona o místních poplatcích může obecní úřad včas nezaplacené nebo neodvedené poplatky nebo část těchto poplatků zvýšit až na trojnásobek; toto zvýšení je příslušenstvím poplatku. Žalovaný tak v souladu s tímto ustanovením zvýšil místní poplatek, konkrétně v případě roku 2014 a 2015 vždy o částku 500 Kč a v případě roku 2016 a 2017 vždy o částku 250 Kč. Jednotlivé platební výměry byly žalobkyni doručovány do vlastních rukou na adresu trvalého pobytu, následně uloženy po dobu 10 dnů a vzhledem k nevyzvednutí zásilky došlo k jejich doručení desátým dnem uložení. Postup žalovaného tak byl zcela v souladu se zákonem (viz § 47 odst. 2 daňového řádu). Zároveň je třeba připomenout, že žalobkyně proti jednotlivým platebním výměrům odvoláním nebrojila.
24. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně neuhradila místní poplatek stanovený jednotlivými platebními výměry, vydal žalovaný v souladu s § 178 odst. 1 daňového řádu exekuční příkaz, kterým nařídil daňovou exekuci příkázáním pohledávky z účtu peněžního ústavu. Z exekučního příkazu je přitom přezkoumatelným a srozumitelným způsobem seznatelné, z jakého důvodu byl žalovaným vydán, okolnosti případu, jakož i jednotlivé nezaplacené nedoplatky.
25. Žalobkyně v podaných námitkách směřujících proti exekučnímu příkazu namítala, že jednotlivé platební výměry byly vyhotoveny na povinnost, která nebyla v okamžiku jejich vydání dána platným právním předpisem, tzn., že jednotlivé obecně závazné vyhlášky v době jejich vydání neplatily. Žalobkyně přitom má za to, že se žalovaný předmětnou

námitkou v napadeném rozhodnutí nezabýval, respektive se s ní vypořádal pouze odkazem na vyrozumění Krajského úřadu Jihomoravského kraje.

26. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně podala spolu s námitkami taktéž návrh na nařízení přezkumného řízení a návrh na vyslovení nicotnosti, postoupil žalovaný podnět žalobkyně Krajskému úřadu, jakožto nadřízenému správci daně. Tento postup soud shledává za odpovídající zákonu, viz § 105 odst. 1 daňového řádu. Krajský úřad se následně jednotlivými platebními výměry podrobně zabýval ve vyrozumění ze dne 21. 3. 2022, kde konkrétně odůvodnil, proč neshledal důvod pro vyslovení nicotnosti, a ani pro nařízení přezkumného řízení. Zabýval se podrobně jednotlivými obecně závaznými vyhláškami, splatností místního poplatku za svoz odpadu a dalšími skutkovými okolnostmi, s nimiž účinná právní úprava spojuje vznik poplatkové povinnosti. Uzavřel, že správce daně správně posoudil existenci poplatkové povinnosti žalobkyně, a že vydání jednotlivých platebních výměrů proběhlo zcela v souladu se zákonem. Za podstatné přitom soud považuje, že toto vyrozumění bylo žalobkyni doručeno, a to prostřednictvím jejího právního zástupce.
27. Ve skutečnosti, že žalovaný v napadeném rozhodnutí převzal závěry nadřízeného správce daně, Krajského úřadu Jihomoravského kraje, soud neshledal vadu řízení. Krajský úřad se podrobně zabýval zákonností vydaných platebních výměrů, přičemž předmětné vyrozumění bylo žalobkyni doručeno. Bylo jí tak umožněno se s jeho odůvodněním seznámit. Žalovaný přitom podstatné závěry Krajského úřadu v napadeném rozhodnutí shrnul a dospěl k závěru, že námitky žalobkyně nejsou důvodné. Soud tak uzavírá, že žalovaný postupoval zcela v souladu se zákonem a s jeho postupem se plně ztotožnil.
28. K námitce týkající se skončení platnosti jednotlivých obecně závazných vyhlášek pak soud uvádí následující. Podle § 148 odst. 1 daňového řádu nelze daň stanovit po uplynutí lhůty pro stanovení daně, která činí 3 roky. Lhůta pro stanovení daně počne běžet dnem, v němž uplynula lhůta pro podání řádného daňového tvrzení, nebo v němž se stala daň splatnou, aniž by zde byla současně povinnost podat řádné daňové tvrzení.
29. Z jednotlivých platebních výměrů je zřejmé, že byly vydány ve lhůtě tří let od splatnosti jednotlivých poplatků v souladu s § 148 odst. 1 daňového řádu. V případě poplatku za rok 2014 (splatného do 30. 4. 2014) vydal správce daně platební výměr dne 20. 3. 2017. V případě poplatku za rok 2015 (splatného do 30. 4. 2015) vydal správce daně platební výměr dne 27. 9. 2017 a ve vztahu k roku 2016 a 2017 (poplatek splatný ke dni 30. 4. 2016 a 30. 4. 2017) vydal správce daně platební výměry dne 4. 7. 2018. Jak dále plyne z výše citovaného § 10b odst. 5 zákona o místních poplatcích, poplatkovým obdobím je v tomto případě kalendářní rok. Podstatné tak je pouze to, zda obecně závazná vyhláška upravující místní poplatek byla vydána a byla platná a účinná v příslušném poplatkovém období (kalendářním roce), za nějž je poplatek vyměřován platebním výměrem. V projednávané věci byla hmotněprávní podmínka pro vyměření poplatku (existence obecně závazné vyhlášky upravující místní poplatek pro příslušný kalendářní rok) ve všech případech splněna. Zrušení obecně závazné vyhlášky po skončení poplatkového období tak nemůže mít žádný vliv na zákonnost následně vydaného platebního výměru na místní poplatek za toto poplatkové období. Námitka není důvodná.

V. Závěr a náklady řízení

30. Soud tedy shledal námitky žalobkyně neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
31. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. září 2023

Zuzana Bystřická v. r.
předsedkyně senátu